

Sygn. akt VIII U 1929/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2020 r. w Gliwicach

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 września 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1929/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przeliczył ubezpieczonej J. M. emeryturę od 1 czerwca 2019 r. w związku z ponownym ustaleniem kapitału początkowego.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji wskazując, że nie zgadza się z przyjętą w wyliczeniach organu rentowego wartością dotyczącą przewidywanej długości życia – jej zdaniem winna wynosić 228 miesięcy a nie 252,3 miesiąca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. (...) Oddział w Z. wskazał, że kapitał początkowy ustala się na dzień 1 stycznia 1999 r. i średnie dalsze trwanie życia – zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z 25 marca 1999 r. nie ulega zmianie i wynosi 209 miesięcy. (...) Oddział w Z. podkreślił, że ubezpieczona przeszła na emeryturę powszechną 4 marca 2014 r. w wieku 60 lat i 4 miesięcy, wobec czego prawidłowo przyjęto średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (4 marca 2014 r.) o wartości 252,3 miesiące, tj. zgodnie z Komunikatem Prezesa GUS z 26 marca 2013 r. – M.P. 2013.193).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. M. urodziła się (...)

Decyzją z 5 stycznia 2008 r. przyznano ubezpieczonej prawo do emerytury na zasadach określonych w art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z 13 marca 2014 r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego od 4 marca 2014 r. Wysokość świadczenia ustalono z zastosowaniem art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wypłata emerytury została zawieszona, ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym.

W związku z wnioskiem dotyczącym ponownego ustalenia kapitału początkowego emerytura powszechna została przeliczona decyzją z 9 listopada 2017 r., a wypłata emerytury została w dalszym ciągu zawieszona jako świadczenie mniej korzystne.

W dniu 13 marca 2019 r. odwołująca wniosła skargę o wznowienie postępowania i uchylenie decyzji o przyznaniu emerytury i jej obliczenia z uwzględnieniem art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019 r.

Organ rentowy wznowił postępowanie w sprawie i decyzją z 25 kwietnia 2019 r. odmówił uchylenia decyzji z 14 marca 2014 r.

Na skutek wniesionego przez ubezpieczoną odwołania, organ rentowy decyzją z 9 maja 2019 r. uchylił decyzję z 13 marca 2014 r. oraz z 25 kwietnia 2019 r. i ponownie ustalił wysokość emerytury z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Tak obliczona emerytura wyniosła 2472,94 zł i w związku z tym, że okazała się korzystniejsza – organ rentowy podjął jej wypłatę od 1 marca 2019 r.

Decyzją z 3 czerwca 2019 r., po rozpoznaniu wniosku z 30 maja 2019 r., organ rentowy odmówił odwołującej wypłaty wyrównania emerytury od daty jej przyznania, tj. od 4 marca 2014 r.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od ww. decyzji.

Postanowieniem z 6 sierpnia 2019 r. (VIII U 1172/19) Sąd Okręgowy w Gliwicach umorzył postępowanie w sprawie, przekazując jednocześnie do rozpoznania organowi rentowemu zawarty w odwołaniu z 7 czerwca 2019 r. wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego poprzez uwzględnienie zarobków za okres pracy w (...) w B. w latach 1986-1988.

Decyzją z 9 września 2019 r. (...) Oddział w Z. ponownie ustalił ubezpieczonej wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 159 851,56 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1986 r. do grudnia 1995 r. Wskaźnika wysokości kapitału początkowego wyniósł 131,37% (poprzedni wyniósł 127,36%).

Zaskarżoną decyzją z 10 września 2019 r. (...) Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonej emeryturę od 1 czerwca 2019 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Wysokość emerytury została ustalona zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i kształtowała się następująco:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 85 336,86 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 500 411,39 zł,

- średnie dalsze trwanie życia wniosło 252,30 miesięcy,
- wyliczona emerytura wyniosła 2321,63 zł, tj. $(85\ 336,86 + 500\ 411,39) / 252,30 = 2321,63$.

Po uwzględnieniu waloryzacji, od 1 czerwca 2019 r. emerytura wyniosła 2514,43 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie przedmiotem sporu była wysokość emerytury ubezpieczonej, ponieważ ubezpieczona nie zgodziła się z ustaloną ponownie wysokością emerytury w zaskarżonej decyzji z 10 września 2019 r.

Ubezpieczona kwestionowała przyjęte w wyliczeniach średnie dalsze trwanie życia podając, że jej zdaniem winno wynosić 228 miesięcy a nie 252,3 miesiąca.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja jest prawidłowa, albowiem organ rentowy, zgodnie z przepisami ustalił średnie dalsze trwanie życia dla ubezpieczonej i prawidłowo wyliczył wysokość emerytury.

Zgodnie z art. 173 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020, poz. 53 ze zm.) kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2).

Z kolei jak stanowi ust. 3 ww. przepisu wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 r.

Jak wynika natomiast z Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M. P. z 1999 r. Nr 12, poz. 173), średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

W ocenie Sądu (...) Oddział w Z. prawidłowo obliczył wysokość świadczenia odwołującego w zaskarżonej decyzji z 10 września 2019 r. Ustalona ponownie wysokość świadczenia została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Zgodnie z tym przepisem emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie zaś z art. 26c ust. 2 ustawy emerytalno-rentowej podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z tym że przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury nie uwzględnia się kwot zwiększeń składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego określonego w art. 173-175, uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25a, przeprowadzonej w celu obliczenia dotychczas przysługującej emerytury z Funduszu.

Zdaniem Sądu organ rentowy dokonał właściwych obliczeń, ustalając wysokość emerytury ubezpieczonej. W swych obliczeniach prawidłowo zsumował kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej (z uwzględnieniem

waloryzacji) z kwotą zwaloryzowanego kapitału początkowego. Trafnie również – biorąc pod uwagę datę przejścia ubezpieczonej na emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego (4 marca 2014 r.) oraz jej wiek w tej dacie (60 lat i 4 miesiące) – organ rentowy dobrał wartość średniego dalszego trwania życia (zgodnie z tablicą średniego dalszego trwania życia dla 60 lat i 4 miesięcy opublikowaną w Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn) wynoszącą 252,30 miesięcy, będącą dzielnikiem uzyskanej wcześniej podstawy obliczenia emerytury.

Resumując, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonych decyzji.

W związku z powyższym Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek